

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Άπολυτίκιον

Μετεμορφώθης ἐν
τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς
Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς
ἠδυναντο. Λάμψον
καὶ ἡμῖν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς
σου τὸ αἰδίδιον,
πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 2—8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η΄ ΚΗΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 14-22
8.00πμ—Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία

Ο Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο
θά μεταδίδεται στο διαδίκτυο live-stream στο Facebook του Αγ. Βασιλείου
καθημερινά στις 4.30μμ.

ΠΕΜΠΤΗ
6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

8.00πμ—Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή — Α΄ Κορ. 3: 9-17
Ευαγγέλιο— Ματθ. 14: 22-34

Μεταμόρφωση του Σωτήρος Χριστού

Κατά τη διήγηση των Ευαγγελιστών, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός πήρε από τους μαθητές τον Πέτρο τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και ανέβηκε στο όρος Θαβώρ για να προσευχηθεί. Όπως σημειώνει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Επήρε δε τρεις μόνους Αποστόλους, ως προκρίτους και υπερέχοντας. Ο μεν γαρ Πέτρος επροκρίθη, επειδή ηγάπα πολλά τον Χριστόν. Ο δε Ιωάννης, επειδή ηγαπάτο από τον Χριστόν. Ο δε Ιάκωβος, επειδή εδύνετο να πίνη το ποτήριον του θανάτου, το οποίον και ο Κύριος έπιεν».

Οι τρεις μαθητές Του, όπως ήταν κουρασμένοι από τη δύσκολη ανάβαση στο Θαβώρ και ενώ κάθισαν να ξεκουραστούν, έπεσαν σε βαθύ ύπνο. Όταν, ξύπνησαν, αντίκρισαν απροσδόκητο και εξαίσιο θέαμα. Το πρόσωπο του Κυρίου άστραφτε σαν τον ήλιο, και τα φορέματα Του ήταν λευκά σαν το φως. Τον περιστοίχιζαν δε και συνομιλούσαν μαζί Του δυο άνδρες, ο Μωϋσής και ο Ηλίας. Γράφει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Έφερε δε εις το μέσον τους τον Μωυσήν και τον Ηλίαν, διά να διορθώση τας σφαλεράς υποψίας, οπού είχαν οι πολλοί περί αυτού. Καθότι, άλλοι μεν έλεγον τον Κύριον, πως είναι ο Ηλίας. Άλλοι δε, πως είναι ο Ιερεμίας. Διά τούτο λοιπόν επαράστησεν εις το Θαβώρ τους πρώτους και κορυφαίους Προφήτας, διά να γνωρίσουν οι μαθηταί, και διά των μαθητών όλοι οι άνθρωποι, πόση διαφορά είναι αναμεταξύ του Χριστού, και των Προφητών. Ο μεν γαρ Χριστός, είναι Δεσπότης. Οι δε Προφήται, είναι δούλοι. Και ίνα μάθουν, ότι ο Κύριος έχει την εξουσίαν του θανάτου και της ζωής. Διά τούτο, από μεν τους αποθαμένους, έφερε τον Μωυσήν. Από δε τους ζωντανούς, έφερε τον Ηλίαν».

Αφού οι μαθητές συνήλθαν κάπως από την έκπληξη, ο πάντα ενθουσιώδης, Πέτρος, θέλοντας να διατηρηθεί αυτή η αγία μέθη που προκαλούσε η ακτινοβολία του Κυρίου, ικετευτικά είτε να στήσουν τρεις σκηνές. Μια για τον Κύριο, μια για το Μωϋσή και μια για τον Ηλία. Πριν προλάβει, όμως, να τελειώσει τη φράση του, ήλθε σύννεφο που τους σκέπασε και μέσα απ' αυτό ακούστηκε φωνή που έλεγε: «Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε» (Λουκά, θ' 28-36). Δηλαδή, Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, που τον έστειλα για να σωθῇ ο κόσμος. Αυτόν να ακούτε.

Οφείλουμε, λοιπόν, και εμεῖς ὄχι μόνο να Τον ακούμε, ἀλλά και να Τον υπακούμε. Σε οποιοδήποτε δρόμο μας φέρει, είμαστε υποχρεωμένοι να πειθαρχούμε.

Ο Χριστός με τους μαθητές του βρέθηκαν στην περιοχή της Βησθαϊδάς της Γαλιλαίας μετά την αγγελία του αποκεφαλισμού του Ιωάννου Προδρόμου από τον Ηρώδη Αγρίππα. Είχαν αποσυρθεί σε έναν έρημο τόπο, αλλά παρά την προσπάθειά του Χριστού να περάσει απαρατήρητος η είδηση της παρουσίας Του κυκλοφορήσε πολύ γρήγορα και πλήθη ανθρώπων έσπευσαν με τους ασθενείς τους κοντά Του. Ο Χριστός τους καλοδέχθηκε κι άρχισε να τους διδάσκει για την βασιλεία των ουρανών, κι όσοι είχαν ανάγκη από θεραπεία τους θεράπευσε. Οι άνθρωποι παρά τη ώρα που είχε προχωρήσει κι άρχισε ο ήλιος να δύει δεν έλεγαν να φύγουν μαγεμένοι από όσα άκουγαν από τον Διδάσκαλο που μιλούσε στις καρδιές τους και στάλαζε παρηγοριά. Οι μαθητές του Χριστού βλέποντας τον κόσμο και την ώρα να περνάει πλησίασαν τον Διδάσκαλο και του ζήτησαν να απολύσει τον λαό ώστε να μπορέσουν να πάνε στα κοντινά χωριά για να αγοράσουν τρόφιμα, επειδή όλη την ημέρα ακούγοντας την διδασκαλία Του είχαν μείνει νηστικοί. Τότε, με μεγάλη απλότητα ο Χριστός τους είπε, «δεν έχουν ανάγκη να πάνε πουθενά· δώστε τους εσείς να φάνε», για να απαντήσουν με αμηχανία οι μαθητές «μα δεν έχουμε ε-δώ παρά μόνον πέντε ψωμιά και δύο ψάρια». Τότε άκουσαν τον Χριστό να τους λέγει «φέрте τα εδώ» και πρόσταξε τους ανθρώπους να καθήσουν σε ομάδες στο γρασίδι, αφού πήρε στα χέρια Του στα ψάρια και τα ψωμιά προσευχήθηκε υψώνοντας το βλέμμα στο ουρανό και μετά αφού τα ευλόγησε άρχισε να κόβει κομμάτια τα ψωμιά και να μοιράζει στους μαθητές και αυτοί στο πλήθος.

Όλοι χόρτασαν με το παραπάνω και δεν ήταν λίγοι, πέντε χιλιάδες άνδρες χωρίς γυναίκες και παιδιά· από τα περισσεύματα γέμισαν δώδεκα κοφίνια ένα για κάθε μαθητή, για να θυμούνται έτσι παντοτινά το θαύμα. Στην συνέχεια ο Χριστός ανάγκασε τους μαθητές να μπουν στο πλοιάριο, με το οποίο ήρθαν, και να περάσουν απέναντι, διότι ο όχλος μετά τον θαυμαστό χορτασμό ήθελε να τον ανακηρύξει βασιλιά!

Ο χορτασμός αυτός των «πεντακισχιλίων» καθώς και έτερος των «τετρακισχιλίων», όπου με επτά ψωμιά και λίγα ψάρια χορτασαν τέσσερις χιλιάδες άνδρες χωρίς γυναίκες και παιδιά περίσσεψαν «επτά σπυρίδες» (Ματθ. 15, 32-38), δεικνύει το ενδιαφέρον του Χριστού για τα απλά και καθημερινά προβλήματα των ανθρώπων, όπως αυτό της διατροφής.

Είναι πολύ συκοφαντικό να λέγεται ότι το Ευαγγέλιο ασχολείται μόνον με τα πνευματικά, ή μόνον για την ψυχή, ή μόνον για τα μετά θάνατο. Όλη η ζωή και η δράση του Ιησού Χριστού, όμως, απέδειξε το αντίθετο, ότι δηλαδή ασχολείται με όλο τον άνθρωπο· πάντα ασχολήθηκε με τα τρέχοντα και καθημερινά προβλήματα των ανθρώπων, αλλά με έναν άλλον πρωτόγνωρο τρόπο, με την προοπτική της εμπιστοσύνης στον Θεό. Στην επι του Όρους Ομιλία (Ματθ. κεφ. 5-7) έθεσε με τον πιο παραστατικό τρόπο την απελευθέρωση του ανθρώπου από τις εγκοσμιοκρατικές και υλιστικές αντιλήψεις της ζωής για να χαρεί την ζωή αυτή καθ'εαυτή. Το άγχος και οι μέριμνες δίχως να προσφέρουν λύση των προβλημάτων, ρημάζουν την ζωή με όλες τις ψυχολογικές και οργανικές συνέπειες στην υγεία μας. Η ερώτηση του Χριστού, «ποιός μπορεί από εσάς να προσθέσει ένα πήχυ στο ύψος του» (Ματθ. 6,27), είναι καταλυτική και περιμένει απάντηση ακόμη και σήμερα.

Συνεπώς, δεν έχει νόημα, η μέριμνα και το άγχος για το αύριο, διότι συνήθως καταστρέφουμε την ζωή μας με το άγχος για το αύριο και τις ενοχές για το χθές. Σημασία πάντως έχει ότι είτε έτσι είτε αλλιώς χάνουμε το παρόν. Μόνον όποιος ζει στο παρόν, ζει δίχως φόβο και ψευτοελπίδες.

Η κάθε ημέρα κατακτάται μόνον με την Χάρη του Θεού, ο οποίος δίδει «τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον», γιαυτό ο Χριστός μας συνιστά, «να ζητάτε πρώτα την βασιλεία του Θεού και την δικαιοσύνη Του και μετά όλα (αυτά που θέλετε) θα προστε-θούν σε εσάς» (ζητείτε πρώτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν), Ματθ. 6, 33.

Η ζωή και τα προβλήματά της ζωής χρειάζονται ένα φως και μια δύναμη έξω από την ζωή, ουράνια για να αντιμετωπισθούν, διότι, το νόημα του κόσμου βρίσκεται έξω από τον κόσμο· στον Θεό.

Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Τσορμπατζόγλου, Δρθ

Παράκληση στην Παναγία: Τι είναι και πότε γίνεται;

Ο Αύγουστος είναι ο μήνας της Παναγίας! Μαζί με τη νηστεία που ξεκινά την 1η Αυγούστου. Διάρκει μέχρι και τις 14 του μήνα, ξεκινούν και οι παρακλήσεις προς την Υπεραγία Θεοτόκο, τη στοργική μητέρα όλων των Χριστιανών. Η νηστεία και οι παρακλήσεις μας προετοιμάζουν για την μεγάλη γιορτή της Κοίμησης της Παναγίας. Τι είναι, όμως, η παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο και πότε γίνεται;

Κάθε απόγευμα την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου τελείται στους ναούς η ακολουθία του παρακλητικού κανόνος, ή αλλιώς της παράκλησης. Υπάρχει ο μικρός και ο μεγάλος παρακλητικός κανών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, η μικρή, δηλαδή, και η μεγάλη παράκληση, όπως είναι γνωστές. Πρόκειται για δύο διαφορετικές ακολουθίες, με πολλά κοινά τροπάρια κι ευχές μεταξύ τους, οι οποίες τελούνται εναλλάξ κάθε απόγευμα από την 1η μέχρι και τις 13 Αυγούστου. Δεν τελείται παράκληση την παραμονή της εορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου, την παραμονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος καθώς και τα Σάββατα που μεσολαβούν αυτή την περίοδο καθώς κατά τις μέρες αυτές τελείται η ακολουθία του εσπερινού.

«Προς Σε καταφεύγω σωτηρίαν επιζητών»

Η παράκληση προς την Παναγία περιλαμβάνει υπέροχα τροπάρια στα οποία περιέχονται επικλήσεις, δεήσεις και ικεσίες προς την Υπεραγία Θεοτόκο να συνδράμει τους πιστούς στους καιρούς των πειρασμών, των πόνων, των θλίψεων και των κάθε είδους δοκιμασιών. Οι πειρασμοί που παρασύρουν τους πιστούς στην αμαρτία και την περιφρόνηση του θείου θελήματος είναι πολλοί. Για αυτό παρακαλούμε την Παναγία να γίνει το καταφύγιό μας.

Ακόμη, ζητούμε από την Παναγία να μας ελευθερώσει από τα πάθη μας και από τους κινδύνους της καθημερινής ζωής. Με τις δεήσεις μας, την παρακαλούμε να μας ενισχύσει στις καθημερινές μας δυσκολίες και να μας ελευθερώσει από τις θλίψεις και τις ασθένειες που μας ταλαιπωρούν.

Η Παναγία πόνεσε πολύ ψυχικά για την άδικη και βάνουση μεταχείριση και τη σταύρωση του Υιού της. Γι' αυτό γίνεται η προστάτρια των θλιβομένων και των αδικουμένων όταν την παρακαλούμε «Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς».

«Και σε μεσίτριαν έχω»

Στην ακολουθία του παρακλητικού κανόνα, παρακαλούμε την Παναγία να μεσιτεύει στον Υιό της για να εξαλείψει το πλήθος των αμαρτιών μας. «Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις, ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων», ψάλλουμε και παρακαλούμε την Παναγία να μας οδηγήσει σε μετάνοια.

Η παράκληση προς την Παναγία, εκτός από την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου, τελείται στους ναούς στις θεομητορικές εορτές αλλά και σε διάφορες περιόδους μέσα στον χρόνο, ανάλογα με το πρόγραμμα ακολουθιών κάθε ενορίας. Εκτός, όμως, από τους ναούς, παράκληση μπορεί να κάνει κάθε πιστός μόνος του, διαβάζοντάς την από το σχετικό βιβλιαράκι. Η σύντομη ακολουθία της παράκλησης γαληνεύει τον άνθρωπο, τον οπλίζει με δύναμη και θάρρος απέναντι στις δυσκολίες της ζωής και του χαρίζει ελπίδα.

Όπως εμείς παρακαλούμε την Παναγία να μας προστατεύει και να μας βοηθά, κι εκείνη παρακαλεί εμάς να ακούμε τον Υιό της και Πατέρα μας και να τηρούμε τις θείες εντολές Του που μας οδηγούν στη σωτηρία.

Η Παναγία μας δείχνει τον δρόμο προς τον ουρανό. Με τις αρετές της γίνεται το φωτεινό παράδειγμα. Η αγκαλιά της χωρά όλον τον κόσμο, ειδικά όσους την επικαλούνται με πίστη.